

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Constanța (Romania) on esittänyt 12.4.2019 — Ira Invest SRL
v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea**

(asia C-304/19)

(2019/C 288/19)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Constanța

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ira Invest SRL

Vastapuoli: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b, c, e ja f alakohtaa, 10 artiklaa, 21 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1–5 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla pääasiassa esillä olevan kaltaisessa tilanteessa maanviljelijälle ei voida antaa tukioikeuksia, koska peltoalana käytetyt vesiviljelylaitosten maat eivät ole asetuksen 4 artiklassa tarkoitettua maatalousmaata?

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
23.4.2019 — EB v. Presidenza del Consiglio dei Ministri ym.**

(asia C-326/19)

(2019/C 288/20)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: EB

Vastapuolet: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR ja Università degli Studi Roma Tre

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Siitä huolimatta, että jäsenvaltioilla ei ole yleistä velvollisuutta säätää määräaikaisten työsopimusten muuttamisesta toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi, onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettuun neuvoston direktiiviin 1999/70/EY⁽¹⁾ sisältyvän puitesopimuksen 5 lauseke, jonka otsikko on "Väärinkäytöksiä ehkäisevät toimenpiteet", esteenä sille, — kun tätä tarkastellaan myös yhdenvertaisuusperiaatteen kannalta — että 15.6.2015 annetun asetuksen nro 81 29 §:n 2 momentin d kohdan ja 4 momentin sekä 30.3.2001 annetun asetuksen nro 165 36 §:n 2 momentin ja 5 momentin kaltaisessa kansallisessa lainsäädännössä kolmivuotisella määräaikaisella työsopimuksella, jota voidaan lain nro 240/2010 24 §:n 3 momentin a kohdan mukaan jatkaa kahdella vuodella, palvelukseen otetuilta yliopistotutkijoilta evätään mahdollisuus työsuhteen muuttamiseen tämän jälkeen toistaiseksi voimassa olevaksi?
- 2) Siitä huolimatta, että jäsenvaltioilla ei ole yleistä velvollisuutta säätää määräaikaisten työsopimusten muuttamisesta toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi, onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettuun neuvoston direktiiviin 1999/70/EY sisältyvän puitesopimuksen 5 lauseke, jonka otsikko on "Väärinkäytöksiä ehkäisevät toimenpiteet", esteenä sille, — kun tätä tarkastellaan myös yhdenvertaisuusperiaatteen kannalta — että kyseisen jäsenvaltion kansalliset tuomioistuimet soveltavat 15.6.2015 annetun asetuksen nro 81 29 §:n 2 momentin d kohdan ja 4 momentin sekä 30.3.2001 annetun asetuksen nro 165 36 §:n 2 momentin ja 5 momentin kaltaista kansallista lainsäädäntöä siten, että oikeus työsuhteen pysyttämiseen myönnetään julkishallinnon palvelukseen joustavalla työsopimuksella, johon sovelletaan luonteeltaan yksityisoikeudellisia työoikeuden sääntöjä, otetuille henkilöille, vaikka julkishallinnon palvelukseen julkisoikeudellisten säännösten nojalla määrääjäksi otetulla henkilöstöllä ei yleensä katsota olevan oikeutta tähän, eikä kansallisessa oikeusjärjestyksessä (edellä mainittujen kansallisten säännösten vuoksi) ole muuta tehokasta keinoa työntekijöihin kohdistuvien väärinkäytösten sanktioimiseksi?
- 3) Siitä huolimatta, että jäsenvaltioilla ei ole yleistä velvollisuutta säätää määräaikaisten työsopimusten muuttamisesta toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi, onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettuun neuvoston direktiiviin 1999/70/EY sisältyvän puitesopimuksen 5 lauseke, jonka otsikko on "Väärinkäytöksiä ehkäisevät toimenpiteet", esteenä — kun tätä tarkastellaan myös yhdenvertaisuusperiaatteen kannalta — sel-laiselle 30.12.2010 annetun lain nro 240 24 §: n 1 ja 3 momentin kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään tutkijoiden ja yliopistojen välisten määräaikaisten sopimusten tekemisestä ja jatkamisesta viideksi vuodeksi (kolmevuotinen sopimus, jota voidaan jatkaa kahdella vuodella) ja asetetaan sopimusten tekemisen edellytykseksi, että se tapahtuu "tutkimus- ja opetustehtävien ja opettajien muiden tehtävien sekä opiskelijapalvelutoiminnan suunnittelua varten käytössä olevien resurs-sien rajoissa" ja sopimusten jatkamisen lisäedellytykseksi, että "opetus- ja tutkimustyöstä annettu arvio on positiivinen", vahvistamatta objektiivisia ja läpinäkyviä perusteita sen varmistamiseksi, että kyseisten sopimusten tekeminen ja uudistaminen vastaavat tosiasiaassa todellista tarvetta, että sopimukset soveltuvat tavoitellun päämäärän saavuttamiseen ja että ne ovat sen kannalta tarpeellisia, ja joka sisältää näin konkreettinen vaaran tällaisen sopimustyyppin väärinkäytöstä ja on tällä tavoin ristiriidassa puitesopimuksen tavoitteen ja tehokkaan vaikutuksen kanssa?

⁽¹⁾ EYVL 1999, L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Milano (Italia) on esittänyt 23.4.2019 — Condominio di Milano v. Eurothermo SpA

(asia C-329/19)

(2019/C 288/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Milano